

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11498** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. АПК, вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба, озаглавена "Жалба", до Административен съд София-град, от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – С., срещу Гладна дирекция „Охрана“ на Министерство на правосъдието /ГДО/, с която е предявен иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва, за претърпени неимуществени вреди на дата 19.12.2022 г.

В исковата молба се претендират вреди в резултат на „противоправно деяние“ от страна на ГДО, в нарушение на правото на ЕС, извършено по време на конвоирането на М. на 19.12.2022 г. до сградата на АССГ по адм. дело № 7276/2018 на АССГ. Посочено е, че на процесната дата „в СГС“ служители на ГД „Охрана“ са изтезавали ищеца като са го поставили в унижително положение и публично го изложили на позорни обстоятелства, тъй като го завели „в залата на АССГ“ много преди да започне делото и го държали там със завързани с колан белезници на ръцете и краката, в резултат на което претърпял болка, страдания и унижение. В жалбата/искова молба са посочени равните основания според ищеца, а именно- чл.1, 3, 18, 18 от ЕКЗПЧ, чл.7 и 10 от МПГПП на ООН, чл.1 и 4 от ХОПЕС. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, ищецът чрез служебно назначения му процесуален представител – адв. С., моли съда да уважи исковата претенция като предоставя на съда да определи размера на претендираното обезщетение. Твърди, че е известен факт, че системата на

българските закони и на конвойната не е на европейско ниво, т.е. не отговаря на изискванията на ЕКПЧ. Счита за доказано, че за едно дело в СГС доверителят му е държан повече от два часа с белезници при нечовешки условия, при положение, че около него е имало охрана и достатъчно на брой въоръжени. Счита, че горните действия са в нарушение на ЕКПЧ. Моли съда да кредитира показанията на допуснатия свидетел, който нямал интерес от изхода на спора.

Ищецът Е. М. /лично/ поддържа становището на адвокат С. и уточнява, че ответникът следва да бъде осъден за това, че на конкретната дата, след като го завел в СГС, публично го изложил на позорни обстоятелства пред обществеността. Споделя за практиката на СГС, според която в един и същи час се насрочват седем-осем дела на един и същи състав, на една и съща дата, в едно и също време като в залата присъстват всички участници. В тази връзка, той като задържано лице бил в залата на съда с белезници на ръцете и на краката, „окован като мечка“ и през цялото време /два часа и нещо/ стоял в залата и пред обществеността, от което се почувствал унижен. Споделя, че хората го гледали. На следващо място сочи, че самото обездвижване предизвиква тежки болки и страдания, защото не е за някакво „късо време“, а е повече от един час. Твърди, че служителите на ответника не му отпуснали нито белезници, нито ги махнали, поради което стоял прегърбен, защото е по-висок, по-едър човек и търпял болки и страдания, които превишават нормалното многократно. Счита, че служителите на Главна дирекция „Охрана“ са го държали по този начин умишлено, тъй като в СГС има арест за задържаните лица, от които същите се извеждат след обаждане на състава да се качат в залата, а в случая това не било сторено. Цитира практика на ЕСПЧ.

Представителят на СГП счита исковата претенция за неоснователна и недоказана. Счита, че в конкретния случай не са доказани твърдените от ищеца факти и обстоятелства на процесната дата 19.12.2022 г. Соци, че организацията на АССГ, поради липса на конвойна, позволява на конвоираните от СЦЗ лица незабавно да бъдат отведени в съдебната зала, след покана на съда, което осигурява възможност съдебното производство с л. св. да започне незабавно. На следващо място сочи, че не са налице нарушения на правото на ЕС, тъй като свалянето на белезници на л. св. не попада в правомощията на ответника, а е по преценка единствено на съда.

Административен Съд С. - град, I отделение, 21-ви състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че на 19.12.2022 г. Е. М. е конвоиран от служители на Главна дирекция „Охрана“ с оглед присъствието му в съдебни заседания по заведени от ищеца дела.

От приложеното по делото заверено копие на Книга за конвоираните лица, поддържана от Главна дирекция „Охрана към МП /л.73/ е видно, че на 19.12.2022 г., Е. М. е бил конвоиран до сградата на АССГ за участие в три съдебни производства по следните дела: адм. дело № 466/2018 г. ; адм. дело № 6987/2016 г. на 6-ти състав и адм. дело № 7276/2018 г. на 3-ти състав. От направеното в книгата отбелязване е видно, че конвоирането на ищеца до АССГ е с продължителност от 12:30 ч. до 14:15 ч. като е направено отбелязване, че две от цитираните дела са с резултат „отложени“, а последното е обявено за решаване.

По делото е представена заповед № 1220/16.12.2022 г. на директора на Регионална

дирекция „Охрана“ към ГДО при МС /Л.55/, с която е назначен конвоен наряд в състав от трима служители на РД „Охрана – С.“ за осъществяване на конвойна дейност на 19.12.2022 г. по утвърден маршрут – Затвора – [населено място], арестите при НСлС, ССлС, СП-гр. С., СРС, СРС-ГО, СПНС, ВАС, АССГ, АССО, СОП, ВОП, СВОП, ВАП, МВР болница и обратно. В заповедта е отбелязано, че с назначените служители е проведен инструктаж.

Видно от приложения със горесцитираната заповед инструктаж /л.5б/, на 19.12.2022 г. служителите на ответника е следвало да конвоират същия от Затвора – [населено място] до АССГ по адм. дело № 466/2018 г. с начален час 12:30 ч.; адм. дело № 6987/2016 г. -12:30 ч. и адм. дело № 7276/2018 г. – 13:30 ч. В инструктажа срещу всяко едно от посочените дела, в графа „забележка“ е посочено, че конвоираното лице е ООБ /особено опасен за бягство/.

По делото е разпитан свидетелят Е. Д. П..

Разпитан, свидетелят разказва, че по време на конвоирането на 19.12.2022 г. до СГС, М. помолил да му свалят белезниците, както би трябвало да бъде всеки път, но му отказали в залата и в конвойната. Не помнел колко време продължило конвоирането – два часа и нещо. Уточнява, че белезниците ги слагат на ръцете през колан на кръста и същите са много къси отпред - нямат никаква подвижност. По същия начин били позиционирани и белезниците на краката. Споделя, че това създавало болки. Знаел, че е така, защото и той бил конвоиран по същия начин – с белезници и на ръцете, и на краката. Споделя, че познавал М. от 2013 г., декември месец от Специализирания наказателен съд. Бил съм с ищеца през 2022 г. в Затвора – [населено място], тъй като от 2019 г. е на територията на същия. Твърди, че ищецът никога не е имал противоправно поведение – не е искал да бие никой, не е искал да избяга, да се самонарани, да се среща с някого в съда. Твърди, че М. никога не е извършвал такива престъпления, нито е имал намерение да ги извършва, както и че поведението му е много добро. Счита, че М. е подложен на жесток психически тормоз. Конвоирането му създавало големи неудобства и то психически, болка. Твърди, че на ищеца не свалили белезниците в залата. Не знаел дали спомените му са точно от процесната дата /19.12.2022 г./, но помни, че бил на много дела с М. и в 90 % от случаите ситуацията била същата. Спомня си, че по време на конвоирането му заедно с М. били на разстояние един-два метра един от друг. Свидетелят не си спомня в кой съд били заедно, но помнел, че след процесната дата с М. се виждали често /през един ден, през два дни/ в затвора и той му споделял много, че търпи болка и страдание от тези унижения, че е в безизходица от цялата тази ситуация, че изпитвал безнадеждност, безпомощност, безпокойствие. Споделял му, че това поведение на ответника е незаконно и му е показвал учебник по право на Европейския съд за правата на човека /една съдийска книга/, в която били описани такива казуси по чл. 3 от Конвенцията. Спомня си, че М. му е показвал през 2022 г., че има белег на крака от прежулване от белезниците.

Съдът ще се произнесе по свидетелските показания в мотивите си.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че през исковия период е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконнообразна административна дейност – действия и бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Охрана“.

Искът е предявен срещу надлежен ответник по чл.205 от АПК. Съгласно чл. 391, ал. 2 от ЗСВ, Главна дирекция „Охрана“ е юридическо лице със седалище [населено място]. В правомощията на Главна дирекция „Охрана“, по силата на чл. 391, ал. 3, т. 6 от ЗСВ е конвоирането на обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица, като тежестта на доказване е оставена на ищеца. Основателността на такъв иск предполага предварително установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт, действие или бездействие да са при и по повод изпълнение на пряка административна дейност; да е отменен по съответния ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да било от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общините по посочения в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ред.

Действително, отговорността на държавата и общините за причинените вреди по чл. 1 от ЗОДОВ е обективна, което означава, че не е необходимо ищецът да доказва вина от страна на длъжностното лице. При всички положения обаче последица от незаконосъобразната дейност следва да са настъпилите вреди, за да се ангажира отговорността на държавата. Ищецът е този, който в процеса следва да докаже настъпването на вреди, както и причинната връзка между тях и незаконосъобразните актове, действия или бездействия на административния орган или длъжностни лица. В конкретния случай по делото, ищецът следваше да докаже по безспорен начин претърпяване на твърдените от него в исковата молба вреди от неимуществен характер. Ищецът не успя да се справи с доказателствената тежест по установяването на основателността на иска.

Видно от приложените по делото доказателства - копие на Книга за конвоираните лица, поддържана от Главна дирекция „Охрана към МП и инструктаж на конвойния наряд, конвоирал ищеца на процесната дата 19.12.2022 г., служителите на ответника не са извършили незаконосъобразни действия или бездействия. Същите са конвоирали М. до сградата на АССГ с цел осигуряване на личното му присъствие по адм. дело № 466/2018 г. с начален час 12:30 ч.; адм. дело № 6987/2016 г. -12:30 ч. и адм. дело № 7276/2018 г. – 13:30 ч. като конвоирането му, от завеждането му в съда до отвеждането му обратно в Затвора – [населено място] е било в периода от 12:30 ч.-14.15 ч. Общозвестен факт е, че сградата на АССГ не разполага с помещение – конвойна и лишените от свобода биват директно съпровождани от служителите на ГД „Охрана“ от служебния автомобил до съдебната зала за незабавно започване на съдебното производство с участието на л. св. От представените по делото инструктаж и Книга за конвоираните лице, безспорно се установи, че на процесната дата 19.12.2022 г. за времето от 12:30 до 14:15 ч., ищецът е бил конвоиран в АССГ. В тази връзка буди недоумение защо ищецът, неговият процесуален представител и

допуснатият свидетел обсъждат организацията по конвоиране в сградата на Софийски градски съд, която не е предмет на настоящото дело, и от там навеждат твърдения за нарушенията на ищеца права.

Отделно от горното, ищецът не е ангажирал никакви доказателства, с които да подкрепи изложените в исковата си молба твърдения за претърпени болки и страдания. По делото липсва медицинска документация, от която съда да достигне до извод, че действително конвоирането на М. на датата 19.12.2022 г. до сградата на АССГ е довело до болки и страдания, в по-голяма степен от обичайните за лишените от свобода, които следва да бъдат конвоирани с поставени белезници, поради ООБ /особена опасност за бягство/. Относно показанията на допуснатия свидетел, съдът счита, че след като същият не може да си спомни на коя дата и до кой съд е бил конвоиран заедно с ищеца, а отделно от това твърди, че се касае за случай с конвоиране до СГС, не следва да кредитира свидетелските му показания. Настоящият съдебен състав приема свидетелските показания като противоречиви и неясни, поради което не може да извлече от тях факти и обстоятелства, релевантни за процесната дата.

На следващо място, съгласно чл. 21, ал. 1 от Инструкция № И-1 от 30 септември 2022 г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от Главна дирекция „Охрана“, ръководителите на териториални звена „Охрана“ създават организация за правилното провеждане на инструктажите. Съгласно чл. 2 на същия член, преди започването на всеки конвой се извършва инструктаж на конвойния наряд от началник-сектор, инспектор конвоиране или упълномощен със заповед служител. Видно от проведенния инструктаж за конвоирането на Е. М. на 19.12.2022 г. /л.56/, в графа „забележки“ ръководителят на служителите, изпълнили конвойната дейност е посочил, че се касае за лице с характеристика на ООБ /особено опасно за бягство/. В тази връзка, конвоирането на л. св. с белезници на ръцете и краката до сградата на АССГ е било законосъобразно. В тази връзка, не се доказва незаконсъобразно действие или бездействие на служители на ответника, нито нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, което да е основание за ангажиране на отговорността на ответника за вреди от конвоирането на М. на 19.12.2022 г. до АССГ с белезници. Не се доказват и претърпени вреди, които да са в пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с твърдените като незаконсъобразни действия или бездействия на ответника.

В заключение може да се направи обоснован извод, че ищецът не доказва наличието на която и да било от кумулативните предпоставки по чл.1 от ЗОДОВ, поради което искът се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло. Неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорната претенция за присъждане на лихви.

Воден от горното и на основание чл. 203 АПК, вр.с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – С., срещу Гладна дирекция „Охрана“ на Министерство на правосъдието /ГДО/, за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва, за претърпени неимуществени вреди, вследствие на конвоирането му по-рано в сградата на АССГ на дата 19.12.2022 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред тричленен състав на АССГ, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: